

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

K vytváření evropského domu

V pondělí ve 14.00 hodin proběhla ve vší tichosti beseda o činnosti AITA/IATA. Divadelní oddělení UKVC se rozhodlo uspořádat besedu, na které by se vyjasnily nejasnosti, fámy a podezření, které se kolem výjezdů amatérských souborů do zahraničí nakupily. Záměr se nepodařilo, pro nezáměr či špatnou informovanost účastníků JH, zcela realizovat a proto přinášíme některé základní údaje, které nám poskytla vedoucí DO Lenka Lázniovská:

AITA/IATA je mezinárodní nevládní organizace působící při UNESCO. AITA je francouzsky, IATA anglicky a jde o zkratku mezinárodní asociace amatérských divadelníků. Veškerá

činnost organizace směřuje k jedinému cíli - prostřednictvím amatérského divadla přispívat ke sblížení národů, vytvoření evropského domu. AITA/IATA byla založena v roce 1937 ve

Francii. Po válce byla činnost obnovena, ale organizace sdružovala jen divadelníky z kapitalistických zemí. Socialistické státy vstupují do organizace od konce 60. let.

K výrazné aktivizaci činnosti AITY/IATY došlo v 70. letech, kdy byla její prezidentkou Helena Matoušková. Prezident je volen na světovém kongresu, který se koná jednou za čtyři roky. Vertikálně je organizace rozčleněna do regionálních sekcí. Československo se výrazně podílí na teoretické činnosti sekce středoevropské, která se jako jediná teorií soustavněji zabývá. Sekce jsou dále členěny do jednotlivých národních (pokračování na str. 2)

Bulgakovův román *Mistr a Markétka* poutá v dramatizaci J. Vedrala a režii J. Dudka pozornost divácké obce v pražském Divadle na Vinohradech. Divadelní klub Jirásek při SKP Česká Lípa zaujalo nejen závažné téma, ale přijalo tento text také jako výzvu k pokusu o novou uměleckou tvář souboru.

Dětský divadelní soubor LDO LŠU a KD kpt. O. Jaroše Mělník se představí na Jiráskově Hronově poprvé. V režii a výpravě J. Lhotské uvede pohádku *Královna Koloběžka*, kterou inspirovala stejnojmenná pohádka J. Wericha z knihy *Fimfárum*.

Nový prostor - nové možnosti

Tak nám zase padla jedna tradice. Klub Jiráskova divadla, známější ve střední Evropě jako PONORKA, přestal včera sloužit pouze tanci, konzumaci a jiným oblíbeným formám společenské zábavy.

Změnil se v Tureckou kavárnu, ve které soubor z Lomnice nad Popelkou předvedl svou stejnojmennou inscenaci. Personál se sice částečně chmuřil - akumulace je akumulace - ale co je důležitější, hronovská přehlídka objevila nový netradiční hrací prostor výrazně rozšiřující dosud nabízenou paletu. Hned první pokus ukázal na jeho přednosti a připravil nám (samozřejmě v první řadě

díky KÓDLu) příjemný večer. Děkujeme a věříme, že nebyl v divadelní ponorce poslední. —jtd—

TAJEMSTVÍ METODIKA

Populární jihočeský krajský metodik Jiří Pokorný uprototo- vaný a uzpravedaňovaný z předchozích přehlídek odmítl letos účast ve Zpravodaji, aby si alespoň jedné akce konečně trochu užil. Ve chvílích večerní pohody nám však prozradil pravý důvod - je na Jiráskově Hronově již po pětadvacáté a chce toto malé jubileum tiše oslavit. Vzhledem k jeho relativnímu mládí je naděje, že v účasti na Jiráskově Hronově překoná i legendárního Ládu Lhotu.

Dnešní program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	ZŠ
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
12.30	Setkání Severočechů	Staropadolská
13.30	Královna Koloběžka — DDS LDO LŠU a KD Mělník Nesmysl! Nesmysl! — LS Střípek při odb. škol. MěNV Plzeň	Žďárky
16.00	Křest svatého Vladimíra — Divadlo poezie SOU Mladá Boleslav	Slávie
16.00	Mistr a Markétka — DK Jirásek Česká Lípa	JD
18.00	Hrajeme(si na) Sachse — KODL — DS Tyl Lomnice nad Popelkou	sady MAJ
18.30	Vitání souboru DS Tyl Rakovník	schody JD
19.30	Křest svatého Vladimíra — Divadlo poezie SOU Mladá Boleslav	Slávie
20.00	Mistr a Markétka — DK Jirásek Česká Lípa	JD
22.00	Filmový večer — Konec srpna v hotelu Ozón	sady MAJ

5/89

Střípky

Z hitu ležák

Letošní ročník Jiráskova Hronova se prý v mnoha směrech liší od předchozích. Asi na tom něco bude, potvrdil to i (mimořádně) obsluhující personál občerstvení na terase Jiráskova divadla. Prý se to s loňským nedá ani srovnávat. Tehdy byl velkým hitem míchaný nápoj Orange bitter, obsluha se tedy letos nákupem surovin přizpůsobila a ejhle - zájem minimální! Tak to ne, přátelé, konzumujeme - když už se to koupilo...

Dialog nad plzeňským

V pondělí převažovala hospodská tematika. Obsluhoval se anglický král, pak císař (ne prof. Císař - tedy ten také, ale ne na jevišti). Z Divadelní kavárny se na chvíli stala kavárna Turecká (okouzlující výkon Martina Zajíčka ve třech rolích; dobří byli i spoluhráči).

A okolo půlnoci začíná představení třetí v řadě učitelského společného stravování. Plzeňský Dialog vede nad plzeňským dialogem s patrony. Hraje se, zpívá; ve dvě v noci za naprostého ztišení probíhá pantomimický výstup P. Mláda. Veliký potlesk. Na tomto večeru (a nejen na něm) se výrazně podílejí mistrové odborného výcviku E. Kaválková (vrchní) a H. Dvořáčková (nevrchní) a mistři Špoboda a Plašil (ani se nedostanou domů do Police a Náchoda, a tak spí ve 3. A oddělení tabuli). Dobře vám vaří kuchaři Gábor (řečený Majkl), Cohorna (Velký Hern) a Šrutek (Kočkodan). Grafologický rozbor potvrdil, že jsou to lidé pozorní a smíliví.

Nejen štěstí je dřina...

...ale i divadlo může být dřina, drahoušku. O tom nás přesvědčil soubor z Kralup, který se včera při odpoledním představení nenechal vyvést z míry výpadkem elektrického proudu a odehrál velkou část při světlých. Za pohotovost a eleganci, s níž vzniklou situaci zvládnul, sklídil zasloužilý potlesk.

Blýskání se

Čas od času se v hledišti divadla zabývá. Nikoliv na časy, ale bleskem fotoaparátu. Je to snad věc přirozená citu a taktu - není třeba stát se frekventantem fotografické dílny - aby dotyčný (-á, -i) pochopil (-a, -i, že takovým blýskáním ruší nejenom diváky, ale především herce samotné.

Nestor v kalupu

Letošní ročník Jiráskova Hronova ještě zdaleka nevrcholí, leč přistí, jubilejní je již zřejmě pečlivě připravován. Svědčí o tom alespoň dnešní celodenní úprk a kalup jednoho z divadelních nestorů Josefa Vavříčka, který s kolektivem spolupracovníků začíná chystat divadelní pouť obohacující Hronov 1990. Už se těšíme.

Dětské divadelní studio HUDRADLO MěstKS Zliv a KDPM České Budějovice je již známým účastníkem Kaplického divadelního léta. Na Jiráskově Hronově se představilo Třemi pohádkami, které dramatizoval a režíroval vedoucí souboru Miroslav Slavík.

K vytváření evropského domu

(dokončení ze str. 1)

středisek. Sídlo našeho střediska je v Bratislavě, jeho předsedkyní je Alena Štefková. Organizace pracuje na bázi členských příspěvků a je dotována UNESCEM.

Vyvrcholením činnosti je světový festival, který se koná jednou za dva roky. Rovněž jednotlivá národní střediska pořádají své festivaly. V Československu je jediným tohoto typu Scénická žatva, která se koná každoročně v Řijnu v Martině.

ÚKVC vysílá do zahraničí jednak soubory a jednak lektory, přičemž vybírá z před-

PŘEDSTAVUJEME VÍTĚZE WOLKROVA PROSTĚJOVA '89

SLOVO O SOUBORU

Divadlo poezie SOU obchodního Mladá Boleslav

Divadlo poezie při SOU v Mladé Boleslavi vzniklo v roce 1984. Zúčastnilo se dvakrát celostátní přehlídky „Dělnické mládež“ v Gottwaldově, odkud si odvezlo za pořad „Úřad je můj celý svět“ (Majakovskij, Záček) čestné uznání. V roce 1987 získalo na Wolkrově Prostějově čestné uznání a cenu Mikrofóra. V roce 1988 se rovněž zúčastnilo s pořadem „Lásko, kde jsi?“ (Suchý, Oulík, Marhoul) Wolkrova Prostějova. V loňském roce natočila Čs. televize se souborem reportáž pro cyklus Generace roku 2000. Letos soutěžil s „Křestem sv. Vladimíra“ K. H. Borovského v

krajském kole v Sedlčanech, odkud postoupil na Wolkrov Prostějov.

SLOVO O HŘE

Karel Havlíček Borovský: KŘEST SVATÉHO VLADIMÍRA

Ve „Křtu sv. Vladimíra“ jsme upravili a oživil klasické téma našeho předního žurnalisty a satirického básníka K. H. Borovského. Smyslem tohoto díla je odsouzení násilnické absolutistické vlády, která se může vyskytnout v každé době a v každé společnosti. Při zpracování jsme využili jednoduhosti Havlíčkových veršů upomínajících na lidovou píseň a proto jsme mnohé pasáže zhubnili.

stavení, která jsou úspěšná na národních přehlídkách. Hlavním problémem při výběru lektorů a účastníků dílen jsou jazykové bariéry. Jednajícím jazykem jsou totiž angličtina a francouzština. Problémů při vysílání souborů je celá řada. Jednak jsou to specifické požadavky hostící země (časové, věkové či dramaturgické omezení) — specifickým Československa je velké množství souborů „středního věku“. A jednak je to finanční otázka, která není pro samotné divadelníky zanedbatelná, neboť si sami platí cestu.

ÚKVC se snaží vybírat sou-

bory zásadně podle kvality, tak, aby naše amatérské divadlo co nejlépe reprezentovalo. Během jednoho roku se uskuteční přibližně deset výjezdů. Na závěr několik představení, která budou mít možnost zhlédnout prostřednictvím AITY/IATY:

V září bude hostovat v pražském Žižkovském divadle MGU z Moskvy. Tento soubor můžeme vidět i na FEMADu. V říjnu bude hostovat v Žižkovském divadle soubor z Monaka s hrou Dům Bernardy Alby a rovněž v Praze na Rampě amatérský soubor z Litvy.

(el)

1. NESMÍRNÝMI

2. NEUMÍM

SI PŘEDSTAVIT

Protože se redaktor odmítá smířit s takto stručně formulovanými (i když podle mě vyčerpávajícími) odpověďmi, byla jsem nucena je rozvést:

ad 1:

Přiznám se, že na tuhle otázku odpovím nerada, jsem totiž přesvědčena, že ze zástupců 150 souborů by na ni asi 147 odpovědělo zhruba stejně — jen jinak formulovanými větami a problémy. A ti zbývající tři by jen mávli rukou... Nebudu proto mluvit o finančních těžkostech, uvolňování, potížích s MTZ, zahraniční reprezentací; ani o tom, že zřizovatel se nám snaží vyjít vstříc (v rámci platných předpisů) — to všichni plus minus známe. A tak jen jednu možná okrajovou poznámku.

Ze 40 členů našeho souboru

jich sedm přešlo z jiných profesí do kultury — jsou profesionálními pracovníky SKP a klubu mládeže SSM. Vedla nás k tomu i snaha mít víc prostoru a času pro divadlo — našeho koníčka. Na jednu stra-

Anketa

nu to máme přece jen lepší s uvolňováním, rovněž vazba na zřizovatele je tím užší a snad i výhodnější. Ale na druhé straně zjišťujeme, že nemáme na divadlo zdaleka tolik času a prostoru, co jsme si slibovali, že i část našeho „ajfru“ a snad i tvůrčí potence a nápadů nesměřuje k amatérskému divadlu, ale k profesionální kultuře, které jsme se upsali. Prostě — všude chleba o dvou kůrkách.

ad 2:

Existují dvě krajní možnosti: buď se odpovědné orgány skutečně postarají o patřičné faktické a nejen slovní ocenění společenské funkce a význam ZUC (a tím vytvoří předpoklady pro řešení nahromaděných problémů, o kterých všichni víme a tak často si je připomínáme) nebo se budou problémy hromadit dál a dojde nakonec k postupné redukci souborů, členské základny, intenzity a kvality činnosti (a snad nejdříve u souborů, které se snaží pracovat i podle společenské objednávky — systém MaK, komponované výchovně vzdělávací pořady, literárně hudební a dramatická pásma). Ale jak říkám, to jsou dvě krajní možnosti a mezi nimi je spousta dalších. Jen si momentálně neumím přesně představit jakých.

LÍDA HONZOVÁ
A-divadlo Havl. Brod

Poslední skalp „loutkářů“

Zatímco toto jméno dobře znají na Loutkářské Chrudimi, kde svitavský soubor ze svých dosavadních devatenácti sezón vynechal pouze jedinou, na Šrámkově Písku, na Femadu, na Wolkrově Prostějově, pak Jiráskův Hronov je vlastně poslední skalp šefrnových „loutkářů“ z dosažitelných našich národních přehlídek.

Píšeme-li loutkář s uvozovkami, pak jen proto, že hledání syntetického divadla, navíc v poetické podobě svitavských, už dávno nekoresponduje s klasikou představou loutkového divadla, k němuž se ovšem Karel stále hlásí, často k nevoli některých loutkářů. On sám takřka renesančním rozměrem lidským a uměleckým nevidí

divadlo jinak než to, které stojí za dveřmi zkouší neustále drobné kroky v ústretu světu. Sám říká, že v Edwardovi se snad podařilo udělat tak tři kroky přede dveře. Sami jsme viděli, že síla obraznosti, fantazie a rozumu dovede odkrýt zatžené kouty citu, který se dere na povrch k poznávání pravdy.

Svitavské „Céčko“ už viděli diváci v mnoha zemích Evropy, v RSFSR, Litvě, Maďarsku, Bulharsku, Polsku, NDR, také v Západním Německu, Francii, Portugalsku a Španělsku. Letos budou hrát Edwarda v Rakousku a pořadatelé je poprosili o uvedení hry v češtině, protože tak jak ji svitavští hrají překlad nepotřebuje.

Spolu s dalšími soubory „Céčko“ inspiruje i každoroční POSED, podzimní setkání divadelníků v Jičíně (Vítěňevsi), kde vznikla již řada projektů, např. Wolker, Leacock. Letos je na programu Shakespeare a Karel Šefrna bude Hamletem. „Když divadlo, tak se Shakespearem“, říká vedoucí souboru, „ale stejně nás to přitahuje k poezii, takže na obrazu je ještě Prevrt. Jako pokračování v hledání našeho jazyka“.

Šefrnův „Edward“ zahájil nesmírně šťastně programová představení 59. Jiráskova Hronova. Se značkou vysoké kvality.

—gs—

Divadelní klub Jirásek při SKP Česká Lípa slavil na Jiráskově Hronově úspěchy s vlastní variací na klasickou Shakespearovu komedii *Jak se vám líbí, jak se vám líbí*. Letos se představí s dramatisací slavného románu M. Bulgakova *Mistr a Markétka*. Autorem dramatisace i režisérem inscenace je opět Václav Klapka.

HALÓ TAXI!

Ve Zpravodaji číslo 2 jsme přinesli informaci o novince připravené pro návštěvníky Jiráskova Hronova. Ukázalo se však, že večer je pojem široký a tak upřesňujeme: taxíky před informačním střediskem byste v noci hledali marně, ale od 18.00 do 23.00 hodin je vám tato služba k dispozici.

Poštovní schránka

Poštovní schránka nedaleko náměstí nekvete modře, ale oranžově a o tom, jak si jí lidé váží, svědčí fakt, že je umístěna na dvou popelnících. Kolemjdoucí divadelníci i kolemjdoucí zahraniční turisté si tento artefakt se zájmem prohlížejí a dotazují se, zda jde o zárodek galerie moderního umění pod širým nebem.

Divadelní soubor Vicena SKP Ústí nad Orlicí se včera představil aktovkou současného sovětského autora Viktora Slavkina *Špatný byt* (režie Alexandr Gregar). Základním tématem všech Slavkinových her (z nichž nejznámější je *Serso*) jsou myšlenkové, psychické stavy lidí ve věku okolo čtyřiceti let, tedy ve věku, kdy už je člověk limitován jistými životními zkušenostmi; klade si otázku, do jaké míry je schopen a ochoten tuto limitaci překročit a stav změnit. Otázku, co všechno může člověk ještě tolerovat, aniž by ztratil vlastní identitu.

V leccems (ať už co do témat či žánru) nám může Slavkinova hra *Špatný byt* evokovat Rodinu Tóthů či Podivné odpolnedne dr. Zvonka Burkeho.

Ústecký soubor je třeba pochválit jak za dramaturgický výběr, tak v podstatě za odhad možností, které předloha nabízí. Jde o groteskní komedii s absurdními prvky, naznačující na poměrně malé ploše aktovky řadu významů a motivů, které už více nerozvíjí, ale které by přitom mohly inscenátoři vést ke snaze o krutější a obudnější uchopení předlohy, směřující k absurdnímu divadlu, což je sice do značné míry lákavé, ale patrně by se konečný výsledek nemusel podařit.

Gregarův úhel pohledu je poměrně laskavý, s důrazem na komediálnost situací, a přesto si v podtextu krutost a absurditu sdělované situace a jednání lidí v ní výrazně uvědomuje. A přitom všem cítíme i

jistou naději, jisté východisko v tom, že se tito lidé dokážou i vzepřít.

Celek je důsledně budován na kontrastu mezi naturalismem a naivitou (připomeňme si například naturalistické smažení vajec proti s lehkostí naivně pojednané střelnici, na-

stav do bazénu, ale neznamená uvěřitelný reálný fakt, oparavdovou lidskou životní zkušenost). Proto závěr, byť ve své podstatě groteskní, nemá zdaleka takový dopad, jako v počátku inscenace odhalení špatného bytu a determinace lidí v něm.

spozicí a dovede je vesměs odpovídajícím způsobem využít. Až v samotném závěru, v situaci vzpoury proti zaběhnutému řádu a otroctví, se projevuje ona nedůslednost ve vedení polarit mezi naturalistickým detailem a naivistickou kresbou a s tím souvisejícím nedopracováním situací; vede pak k tomu, že samotný Slavkin je v závěru krutější než Gregarova inscenace.

Co je třeba na ústecké inscenaci ještě ocenit, je velmi slušná úroveň hereckých výkonů. Ocenit musíme také skutečnost, že se soubor snaží o divadlo myšlenkově obsažné, a přitom současně divácké; že společenské významy a přesahy inscenace dokážou být skryty i pod lehkou fraškovitou komediálností.

Inszenace je dělená a prezentovaná se zručností, lehkostí a hravostí, která odpovídá zvolenému žánru: pouze některé situace by v rámci tohoto žánru žádaly ještě dobudovat a přesněji pointovat — to si uvědomujeme více od okamžiku, kdy se režisér zapojuje do hry v roli majitele střelnice, a má tedy v tomto směru z hlediska režie poněkud ztížený úkol. Přesto je vidět, že si ví rady s prostředky, které má k di-

Recenze představení

turalistické kostýmování proti naivistickému pojetí postav). Tato stálá polarita, která existovala už v ruské avantgardě (připomeňme si například film *Svíť, svíť, má hvězdo*), je v ústecké inscenaci velmi přesně zachovávána a funguje — s výjimkou závěru: ten totiž nevychází z dramatické akce a tuto polaritu nezachovává, ale pouze vrství jednotlivé prostředky na sebe (objevuje se sice naturalistické oblečení po-

Z ochotnického dávnověku

„CO S RUKAMA?“

Na divadle se objevuje mnoho ustálených gest rukama, která mají svůj pevný význam, odlišující charakter osoby, ale jádro jest neměnné. Na příklad: mlčenlivost se naznačí zdvižením ukazováčku k ústům, prudké spuštění zvednuté pěsti vyrazuje tajemný hněv pohotový k pomstě nebo potrestání, rozpačitost je zřejmě z pošukávání kabátu, ramen, zástěrky, drbání za uchem; ruce sepaté mohou značit celou stupnici citů, od vroucí modlitby až k lichotivému žadonění, ruka dlaní přiložená k odvrácenému obličej, druhá s odpuzujícím pohybem obrácená dolů vyjadřuje, že se děsíme vzpomínky, blahobytnost je zřejmě z toho, má-li člověk ruce křížem na těle složené, za zády sbalené značí nepozornost nebo netečnost, pravice vysoko za hlavu zastrčená, druhá v bok opřená s vyčívajícím loktem svědčí o pánovitě povaze.

Jak čteme v přednášce paní Běly Horské: „Plastičnost pohybu rukou docílujeme se tím, že opisujeme elipsu v šíři ramen. Každý pohyb, jenž vybočí z této vymezené elipsy napíná svalstvo a každé napnutí svalů je antiplastické. V saloně se ruka nepozdívá výše ramene a zřídka se zde upotřebuje pohybu rukama oběma“. Jak zřejmě: Pohyby v životě jsou sice pravdivé, ale na jevišti kromě toho musejí být krásné estetické, vyhovující umění a vkus neurážející.

(Z Věstníku Smetanova okrsku div. och. čl. roč. 1927)

MINIZOO

Propagační výstava akvaristického a teraristického kroužku je ke zhlédnutí v Domě pionýrů a mládeže (u Staropadolské restaurace). Otevřeno denně od 8.30 do 16 hodin.

Slučka pre dvoch alebo Domáca šibenica je název posledního představení, které můžeme vidět v Jiráskově divadle. Uvede jej ŠTÚDIO Divadelného souboru Jána Palárika při DKPJ Čadca. Soubor, který za jedinou sezónu vystoupil na šest vrcholů - Palárikova Raková, Scénická zatva, Blagojevgrad, Spišská Nová Ves a na závěr Jiráskův Hronov.

Včerejší den probíhal ve znamení drobných nepříjemností. První nás potkala před začátkem představení ve Žďárkách. Po půlhodinovém čekání na příchod nejdůležitější části diváků, které se jistě nepříjemně dotklo i samotných účinkujících, jsme se konečně mohli začít věnovat představení dětského divadla Hudradlo TŘI POHÁDKY. Vystoupení dětského souboru bylo pro nás letos, stejně jako loni, vítaným zpestřením přehlídky.

Spontánní zapojení dětí se v jednotlivých pohádkách projevilo v nestejně míře. První pohádka Paleček Jana Wericha svým důrazem na jazykovou stránku neumožnila dětským hercům uchopit smysl textu v celé jeho barvitosti. Přemíra slovního jednání bránila dětem vyjádřit se jevištní akcí. Režijním vedením vznikla naivizace projevu byla v rozporu s vyzrálostí Werichova stylu.

V pohádce o rybáři a rybce jsme ocenili dokonalé využití rekvizit a herecky dobře zvládnutou postavu stařeň.

Vrcholem představení byli Brémští muzikanti v podání

Z (barevných) diskusních klubů

(dokončení ze str. 3)

viska vůči tomuto světu. - Přichází JELO a část porotců. Náhle zazní z řad starších diskutérů několik příkrých odmítnutí Léblova vidění světa. Minutka nervozity ústí do dvou monologů. V prvním profesor Císař plamenně hájí právo souboru na jeho poetiku. Tento typ divadla přijmou - jako všechny druhy uměleckých děl - pouze někteří. To je PŘIROZENÉ. Petr Lébl uzavírá dopoledne několika průzračnými větami. I on, stejně jako Kafka, touží po kráse, po opravdovosti, čistých lidských vztazích, po harmonické společnosti. —im—

ŽLUTÝ

Důvěrně. Lidé se tu svěřují, věčně, stručně, bez ostychu. Jiskří tu nápad, vtip. Marie Boková občas diskusi postrčí správným směrem a klubíčko hovoru se rychle odvíjí. —

Rozvzpomínání Plzeňských. Spíše převyprávění textu, pouze některé situace rozehrány. Rozpaky mj. nad jízdou vlakem či pobytem u Rajsčích. Potěšily naopak úryvky z raných Poupat, deklamovány básníkem. Petr Mlád (stár 26 let, hádáno 17), představitel Dítěte, oceněn za herecký výkon. — Stará žena z Lysé n. L. téměř jednoznačně přijata (To byl šok!). Byla to republika, země, příroda? Možná to ale byl i jakýsi temný ničivý princip, zvrhlá pudovost. Šlo o mohutně vystavěný obraz zkázy, o varování. Jedna z výtek: první čtvrt hodinu se hrálo o ničem. — Zastavení např. u Čišíka — vyvíjí se k horšímu, u Dívky — u vět o osamělosti, u Syna — u hořkostem svědčí o přesahu do různých dob... Zástupce souboru děkuje za první smysluplnou diskusi, jež byla se souborem o této inscenaci vedena. —im—

nejmladších členů souboru. Právě na této části představení se nejjasněji realizoval smysl dětského divadla, který spatřujeme v estetické výchově vedené formou hry. Zážitek pouze

Mladýma očima

drobně narušil živý playback za projevem malých muzikantů. Z představení jsme odcházeli s dobrým dojmem i přes technické nedostatky (akustika, hrací prostor), které ztížily situaci hercům i divákům.

Úder broumu necitlivě zasáhl do průběhu představení divadelního souboru Vicena. Insce-nace Slavkinova Špatného bytu však i přes hodinu trvající výpadek proudu neztratila celistvost.

Většina z nás vidí hlavní téma představení v absurdní situaci rodiny drasticky stísněné systémem společnosti, v přizpůsobení se smrtelně nebezpečným životním podmínkám, v absolutní ztrátě soukromí pří-
mým zásahem společnosti.

Vyskytly se interpretace hry jednak přes lidský problém, jednak přes problém sociálně politický. Převládá názor, že inscenátoři volili prostředky adekvátní žánru i tématu. Pokud jsme se zařadit inscenaci jako absurdní grotesku se sa-

tirickými prvky. Absurdní situací, - běžný život ve střelnici za provozu, podtrhovalo realistické herectví. Ne vždy však režisér dostatečně motivoval herecké jednání. Domníváme se, že nebyl zdůrazněn návyk na střelbu (nedostavilo se očekávané zautomatizování chování).

Kolířavost hereckých výkonů vyplývala z neujasněné koncepce herectví. Realistické herectví bezdůvodně sklouzávalo do herectví typů. Vypjaté scény působily nevěrohodně. Na těchto nedostatcích mohla ale mít podíl neplánovaná přestávka u prostřed představení.

Scéna byla řešena úspěšně, práce s prostorem výstižně navozovala pocit stísněnosti. Kostýmy byly v souladu s výtvarným řešením scény. Avšak motiv přizpůsobení se novým podmínkám byl zbytečně zvyrazněn až k podbízivosti (koupací úbory v závěru představení).

Motiv z české národní opery polopaticky aplikoval sdělené na naše podmínky. Přesto zakončil představení výraznou ironickou tečkou.

V zásadě hodnotíme inscenaci jako aktuální a dobře zvládnutou. Zvláště s přihlédnutím k tomu, že podobný žánr se v našem divadle nevyskytuje příliš často.

Zítrejší program JH

6.30	Celodenní výlet KPJH	ZŠ
9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	Mistr a Markétka	JD
	DK Jirásek Česká Lípa	
16.00	Koncert hudební skupiny IMAGO	sady MAJ
	V. Dřevič	
16.00	Profesionální žena — DS Tyl Rakovník	Žďárky
17.00	Mistr a Markétka —	JD
	DK Jirásek Česká Lípa	
18.30	Vitání DS Studio MěstNV Volyně	schody JD
20.00	Profesionální žena — DS Tyl Rakovník	Žďárky
20.00	Patronátní večer — Česká Lípa	SOU
21.00	Taneční večer	Slávie
21.30	Emigranti — Amat. soubor	JD
	Jihomor. div. Znojmo	
22.00	Filmový večer — Perličky na dně	sady MAJ
22.00	Patronátní večer — DS Rakovník	Žďárky